

I ledning för stiftelse med stort ansvar

Familjevårdsstiftelsen i Göteborg fyller 25 år och firar med en Öppen dag på Folkets hus. - Vi är en förebild för många nu, även utomlands, säger verksamhetsledaren Carina Håkansson, som varit med sedan starten.

- Det måste vara väldigt svårt att låta andra människor ta hand om ens barn och dessutom stå ut med att det kanske går bättre där än i den egna familjen. Vi på Familjevårdsstiftelsen har ett stort ansvar att bjuda in de biologiska föräldrarna och räkna med att de tar sin del i arbetet, säger Carina Håkansson och kryper upp i en svart fåtölj på sitt arbetsrum.

Hon är starkt påverkad av eftermiddagens möte, där hon träffat ett barn som bor i ett av de 30 familjehem som Familjevårdsstiftelsen samarbetar med.

- Samtidigt är det fantastiskt att det finns andra människor som har plats för det barnet i sina hjärtan och sina liv, fortsätter hon.

Carina förstod tidigt att hon ville jobba med människor. Hon växte upp i en liten skånsk by med ett fascinerande myller av folk från olika samhällsskikt och kulturer. Släkten var stor och brokig och Carina hade många att gå till när livet blev bekymmersamt.

- Min pappa hade stark ångest som förvärrades av all Valium som skrevs ut till honom. Tack vare en duktig psykoterapeut blev han bra och han är nu en förebild för mig.

CARINAS MORMOR SOM satt i socialnämnden, sporrade henne att studera. På Socialhögskolan i Lund kom Carina för första gången i kontakt med familjehemsvård, då hon gjorde praktik på Smålandsgårdar, en stiftelse som placerade vuxna kriminella i familjehem. Att inbegripa vanliga människor och ta tillvara deras kunskap och engagemang var något nytt inom vården som Carina gillade.

Som färdig socialsekreterare jobbade hon i tre år med familje-

vård på Narkomanvårdsprojektet i Göteborg innan hon 1987 sa upp sig för att tillsammans med några andra starta Familjevårdsstiftelsen. - De som kommer hit har plågsamma erfarenheter och det är viktigt att inte lämna klienten och familjehemmet med sig själva. Därför har de kontakt med var sin terapeut, förklarar Carina.

MINST EN GÅNG i månaden träffas klienten, hans/hennes familj, familjehemmet och terapeuterna. Vid dessa möten fattas alla viktiga beslut och det finns också en strävan efter att prata om det som är svårt. De allra flesta som kommer till Familjevårdsstiftelsen har minst en diagnos och det gör Carina beklämd, eftersom hon inte vill använda begreppet.

"Men vad är en diagnos? Den säger ju ingenting om sammanhanget som personen befinner sig i."

- Mitt främsta skäl till det är att jag faktiskt inte vet vad det är. Om en person säger att hon är rädd för något eller har svårt för något, det kan jag förstå, men vad är en diagnos? Den säger ju ingenting om sammanhanget som personen befinner sig i.

Diagnosen kan lätt bli en självuppfyllande profetia och den tar ifrån människan sitt ansvar.

- Många som kommer hit känner sig lättade över att vi inte använder diagnoser. Det innebär att vi måste hitta andra sätt att möta folk på. Vi måste fråga oss vad som är viktigt för oss människor.

CARINA KONSTATERAR ATT mycket är samma. Det är viktigt att bli lyssnad på och vara omgiven av andra som står ut med att det blir svårt. Vad som krävs är tid, kärlek, omtanke och ett vanligt liv; något

Familjevårdsstiftelsen

■ Familjevårdsstiftelsen, som ligger vid Nya varvet i Göteborg, arbetar med familjehemsboende, psykoterapi och familjeterapi i huvudsak på uppdrag av socialtjänsten.

■ Hit kan vuxna, ungdomar, barn och föräldrar från Västsverige komma för att få hjälp med sina problem.

■ Här finns elva anställda, varav åtta terapeuter. Cirka 30 familjehem är engagerade i verksamheten.

som familjehemmen kan erbjuda. Idén med verksamheten är inte att uppnå det perfekta, för livet i sig är inte perfekt.

Familjehemsverksamheten har sakta vuxit fram och på sistone även spritt sig utomlands. Carina är mentor för ett projekt i Paraguay, vars syfte är att placera barn i familjehem i stället för på institution.

- Det känns alldeles fantastiskt att de kan använda sig av min erfarenhet där. Jag har länge vetat att det finns något värdefullt i det vi gör. Det kan man väl få säga nu efter 25 år?

Hon blir aldrig nedstämd av jobbet, däremot ofta arg och upprörd över hur människor behandlas.

- Jag tror aldrig jag helt släpper jobbet. När jag tittar på film och ser en liten passus, tänker jag att det här måste jag prata med kollegorna om i morgon. Fast, tillägger hon sedan, av min mentor Barbro Sandin har jag lärt mig att bara sitta och glo och göra ingenting.

HON UMGÅS MED sönerna eller lagar mat ihop med goda vänner när hon är ledig. Lite vin och en cigarett förgyller tillvaron, tycker hon. Någon asket är hon inte!

Innan vi skiljs åt avslöjar hon sin högsta önskan: Att i ett sommarprogram få berätta om alla människor som berört henne i livet; från folket i byn och de allra närmaste, till alla spännande människor från hela världen som hon mött i jobbet.

INGEMO ORSTADIUS
031-62 40 00 namn@gp.se

PÅ RÄTT PLATS. Carina Håkansson var t. "Det känns alldeles fantastiskt att de ka

Bild: ANDERS HOFGREN

att hon ville arbeta med människor. Nu är hon i ledningen för en verksamhet som till och med spridit sig utomlands. "Det känns alldeles fantastiskt att de ka

Carina Håkansson

Ålder: 53 år
Yrke: Socionom och psykoterapeut. Verksamhetsledare på Familjevårdsstiftelsen. Doktorerar

på Jyväskylä universitet.
Bor: Majorna
Familj: Två söner. Mamma, pappa och syskon med familjer.
Intressen: Stickning, yoga, läsning, politik och arbetet.
Aktuell: Familjevårdsstiftelsen i

Göteborg firar sitt 25-årsjubileum med Öppen dag på Folkets Hus den 13 oktober klockan 13-17. (Inbjudna talare är bland andra Patricia Tudor Sandahl, Suzanne Osten och Barbro Sandin, som kommer att prata om familjevård ur olika perspektiv.)